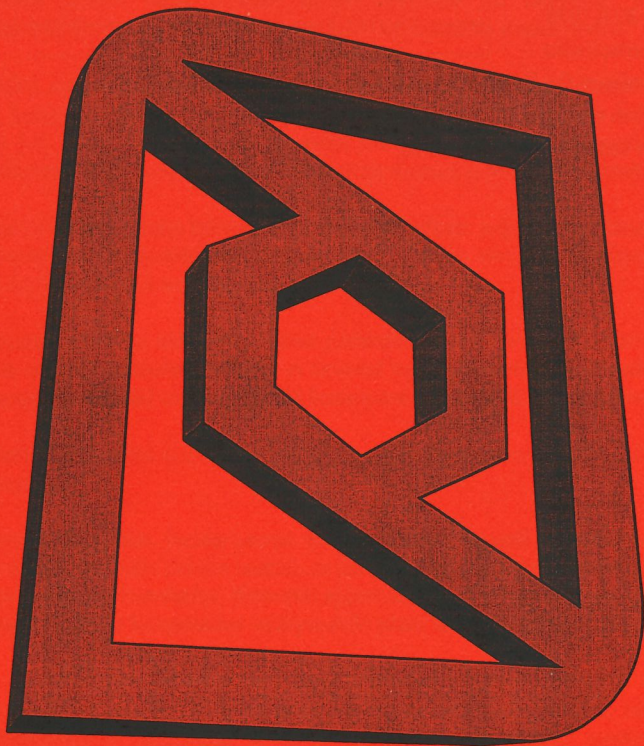

KORKKIRUUVI

4/98

4/98

KOVKIVUUVI

Sisällys

Kuherruskuukausi (eli ensimmäinen kuukausi TTKK:ssa erään konefuksin silmin)	1
Tamppi Grand Prix	2
Vuosijuhlista	3
Helsingar fra Norge	5
Historiaa rituaalitanssin alkuvaiheilta	6
Jäynien yö 29.-30.9.1998	7
Herkullinen omenapiirakka	9
Kirjoittamisen vaikeus! (by Tuomo Sippus)	10
KoRKin hallituksen kesätapaaminen tuolla jossain 11.-12.7.1998	13
Ajatuksia viiden vuoden opiskeluoikeudesta	15

Kuherruskuukausi (eli ensimmäinen kuukausi TTKK:ssa erään konefuksin silmin)

Viimein koitti aamu, jolloin Mikontalossa joutui jonottamaan hissiä ikävyyttävän kauan. Syy oli tietty siinä, että sinä aamuna fuksien oli määrä aloittaa akateeminen uransa.

Eli ei kun joukkoon mukaan. Festian ala-aula löytyi pääsykoemuistikuvien perusteella helpomaisesti, ja hetken odottelun jälkeen minut ohjattiin satojen enemmän tai vähemmän hölmistyneiden kohtalotoverieni seuraksi isoon saliin kuuntelemaan Jallen rutinoitunutta avajaispuhetta.

Ankean K1705:n neljännesvuosisadan ikäisiin muovipenkkeihin (yäk yäk!) tutustuttuani kohtasin tutorryhmäni. Seitsemän veljeksen sarjaa alkoi vetää karismaattinen ja turvallinen hahmo, joka otti ohjat käsiinsä heti alusta alkaen. Ainoat epäselviksi jääneet asiat liittyivät fuksivuoden kursseihin, koskapa tutorillamme oli ilmeisesti ollut alusta alkaen hurja nuoruus ja niitä noppia häneltä puuttui...

Fuksikiertoajelu oli sinänsä antoisa kokemus, eikä se olisi voinutkaan paljon tamperelaisemmin päättyä - mustaanääsmakkaraa ja ykköspilsneriä Särkänniemessä. Vahinko vain, että laitteissa istuminen oli tuskaa, eihän Cupola ollut kiinni ensimmäisenäkään maanantaina.

Cupola ja keskustan yöelämän nähtävyydet tulivat pikimmiten tutuiksi niin minulle, tutorryhmäläisilleni kuin useimmille muillekin konefukseille. Kauaa ei tarvinnut myöskään häröillä eksyksissä koulullamme, eikä Hervannassa, sillä kiitäväki osoitti kiitettävää huolenpitoa järjestämällä erilaisia suunnistusleikkejä.

Fuksimessut kertoivat lukuisista alayhdistyksistä, ja monet salaisuudet aina Tupsulan K-28 -kotivideota myöten paljastuivat.

Jotain on jäänyt puuttumaankin. Teekkarisaunan makoiisiin lölyihin en vielä tätä kirjoittaessani (olisiko viikko 39) ole ehtinyt. Niin ikään laulujen opettelu on jäänyt niin vähälle, etten vielä ole esiintymisvalmis ilman Wirsua ja väkivahvaa humalatilaa. Molempiin epäkohtiin aika ja kokemus tuovat toki parannusta, samalla mukavasti alkaneen fuksipisteiden keräilyvauhdin pitäisi kasvaa eksponentiaalisesti.

Ensimmäisen fuksikuukauden jälkeen olen täysin tyytyväinen opiskelijaelämään, tutorointiin ja tutustumiseen. Uusia kamuja ja tuttuja on ilmestynyt ainakin odotusten mukaan, bibbaloidit ovat tehneet puoleensavetävän tehtävänsä ja rahaa on mennyt vähintäänkin ronskisti. Jos vielä luentosaleissa vierailuni pitenevät ja tapahtuvat useammin sekä noppia kertyy wappuun mennessä edes KELAn tätien toivomaa vauhtia, voin painaa wappuna tupsulakin hyvällä omallatunnolla päähäni.

Kirjoitushetkellä ovat lähitulevaisuudessa Excu Poriin juomaan hyvää Karhua ja Bommarit. Niitäpä tässä odottelen ja näissä merkeissä toivotan ratkiriemukasta syksyä Korkkiruuvien lukijoille.

Harri Heikkinen, konefuksi

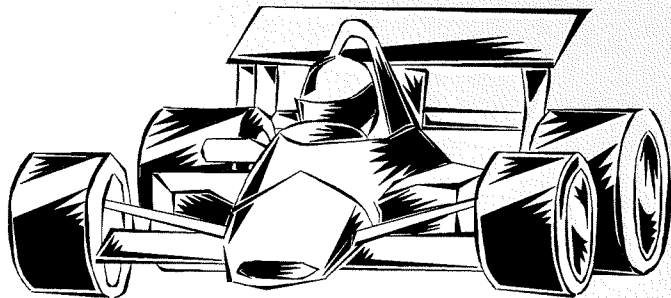
Tamppi Grand Prix

Mika häkkisen huikeat suoritukset Formula 1 sarjassa innoittivat Blebeiji-kerhon järjestämään Tamppi Grand Prix:n. Fuksimessujen aikaan sijoittuva suomen osakilpailu järjestettiin nimenomaan fuksille, jotka osoittautuvat huimiksi ratinvääntäjiksi.

Edellisenä yönä rataa rakenneltiin aina kahteen saakka yöllä ja kolumme etuparkiin raahaattiin 5 kuorma-autollista vanhojen traktorien ja kauhakuormaajien renkaita. Työ oli raakaa, ja väsyttävää, mutta seuraavana päivänä kaikki palkittiin koska yläkerran Herra oli suonut meille mahtavat ilmat. Ensimmäinen lähtö starttasi vähän jälkeen yhdeksän aamulla, jolloin rata oli vielä kostea ja liukas. Los aksidentos mutka vaati veronsa ja autot liukastelivat radalla. Jo muutaman lähdön jälkeen rataan kuivasi selkeä ajolinja ja päästiin tositoimiin. Päivän aikana tuhannet hevosvoimat jylläsivät radalla. Ajajat venyivät mitä uskomattomimpiin suorituksiin, ohituksiin ja tottakai kolarointiin.

Le Mans´e:n autot antoivat reilun vauhdin, mutta saivat myös kyytiä, saimme kuulemma saman verran vauriota aikaan mitä heillä tulee viikon ajosta ☺. Finaalin selvitti tiensä 6 fuksia joille jokaiselle arvottiin lähtöruutu. 5 minutin erien sijasta ajettiin 15 minuuttia ja sen kyllä huomasi kuskeista, kun kypärät otettiin pois päästä. Autek oli tänä vuonna paras, mutta ensi vuonna katsotaan kuka on kuka koska Nasu lupasi jo TGP:n ensivuodeksi, odotan jo kauhulla rengasrulettia ☹

Janne Nyman, KoRK:n Sihteeri

Vuosijuhlista

Nyt on taas se aika vuodesta, kun rakas Koneenrakentajakiltamme täyttää vuosia jopa 31. Tarkka päivämäärä on 7.12. Killan ikääntymistä on tarkoitus juhlistaa myös asiaan kuuluvalla vuosijuhlalla. Juhlat pidetään perjantaina 11.12. - eli viimeisenä koulupäivänä ennen tenttiviikon ja loman alkua. Voisiko syyslukukauden loppua paremmin juhlistaa?

En tätä lehteä varten ehtinyt tutustua kaikkiin vanhoihin pöytäkirjoihin, joten sen enempiä en KoRKin vuosijuhlista voi kertoa. Muutamalta viime vuodelta muistissani on kuitenkin omakohtaisia kokemuksia. Ensimmäinen muistoni taitaa olla syksyltä 1995, jolloin vuosijuhlat olivat pienimuotoinen vastaanotto vanhalla vanhalla kiltahuoneella. Ensin oli kutsuvieraat (osaston johtajat yms) paikalla, jonka jälkeen jäsenistö sai mennä räppiäisiin. Boolia ainakin oli riittävästi jäljellä ja se oli oikeasti TOSI hyvää - kiitos Ritolan Mikon!

Jossain vaiheessa todettiin killan täyttävän 29 vuotta. Tällöin tuli mieleen, että kiltä täyttää kohta myös 30 vuotta, jota pitäisi hieman hienommin ja isommin juhlia. Koska killalla ei ollut lähiajoilta kunnan vuosijuhlaperinteitä, päätettiin sellaiset elvyttää jo 29-vuotisjuhliin. Eli juhlat olivat tietynlainen kenraaliharjoitus ennen 30-vuotisjuhlia. Kokkarit pidettiin Edutechin aulassa ja pääjuhla oli sähkötalon ravintola Edisonissa. Ja jatkot saunottiin Teekkarisaunalla. Kyllä se on ihmeellistä, miten karusta koulun ruokalasta saa erittäin juhmallisen ja tunnelmallisen tilan pienellä koristelulla, hyvällä pukeutumisella ja juhlamielellä. Ja ruokakin oli vallan erinomaista!

Ja sitten koitti se suuri vuosi koulumme historiassa: KoRK täytti 30 vuotta! Kyseinen lukuvuosi (-97 - 98) oli muutenkin varsinaisen vuosijuhlien vuosi: TTKY 25v, Raksa 30v, KoRK 30v, Skilta 30v, Mik 5v ja Yki 5v. Muistini pettää tässä vaiheessa listaa. Mutta huomattavaa on, että kaikki olivat ns. tasalukuja - eli juhlia oli ja ne olivat kaikki hienoja (itse melkein kaikissa mukana olleena).

Mutta KoRKin juhliin. Kokkarit (=pohjien ottoa kutsuvieraille) järjestettiin Hämeen museolla. Paikka oli todella hieno ja boolia riitti heti alusta asti (toisin kuin kuulemma Skillan vastaavissa). Pääjuhla vietettiin Ravintola Suomalaisen Klubin juhlasalissa. Se oli todellakin juhliemme arvoinen paikka. Tunnelma oli hyvä ja kaikki sujui suunnitellusti. Ja kerrankin sai syödäkseen: nautan sisäfilettä sai lautaselle niin paljon kuin vain halusi (itselläni taisi olla noin 8 hyvän kokoista filettä). Pääjuhlan jälkeen menimme Pirkanmaan musiikkiopistolle jatkoille. Jatkoilla sai edullista juotavaa, ilmaista boolia ja jotain syötävää. Bändi soitti tanssimusiikkia ja ihmiset tanssahtelivat (KoRK oli järjestänyt varta vasten tanssikurssin ennen juhlia). Joskus yöllä sitten siirryimme toisille jatkoille Teekkarisaunalle, jossa sama meno jatkui ilman bändiä. Aamusella vielä paikalla olleille tarjottiin sillis.

Edellämainittu 30-vuotisjuhla oli siis jo täysverinen vuosijuhla. Ja hinta - laatu suhteeltaan ehdottomasti viime vuoden parhaita. Illalliskortti kustansi muistaakseni 175 mk. Ainoa kilpailija oli TTKY 250 mk:n kortilla. TTKY:llä oli komea ilotulitus, kylpylä vuokrattu vapaaseen jatkojen jatkokäyttöön ja aamubileet Cupolassa.

Akateemisten vuosijuhlien kulku on suunnilleen seuraava: Ensin saavutaan paikalle komeasti pukeutuneina yleensä avecin kanssa (huom! ei ole silti pakko olla mukana vastakkaisen sukupuolen edustajaa käsivarressa - juhlisiin pääsee yksinkin tai kavereitten kanssa). Aluksi oven pielestä otetaan alkumalja ja siirrytään pöytiin. Pöydissä käytäydytään hyvin ja hieman jäykistellään. Sitten kuunnellaan vähän puheita ja juodaan alkumalja. Tämän jälkeen mahdollisesti alkaakin jo ruokailu. Ruokailuun kuuluu illalliskortilla yleensä alkuruoka, pääruoka, jälkiruoka, alkumalja, ruokasnapsi, ruokaviini, kahvi ja konjakki. Ruuan aikana juodaan snapseja ja tapana on, että koko pöytä juo aina yhdessä snapsin. Ja mikä tärkeintä - snapsia ennen pöytäkunta nousee seisomaan ja laulaa juomalaulun. Pikkuhiljaa juhlan edetessä ja alkoholin

rentouttaessa alkaa puheensorinan taso salissa nousta ja juomalaulut sujuvat yhä paremmin tai ainakin kuuluvammin. Ruokailun jälkeen mahdollisesti on hieman tanssia ja sitten ainakin yhdet jatkot - joskus parit kolmetkin... Yhteenveto juhlista: osallistukaa edes kerran!

Varsinaiset vuosijuhlat ovat yleensä tyyliin tumma puku / frakki ja naisilla pitkä iltapuku. Siksi itsekin menin ostamaan oman frakin. Kyllä se paljon maksoi, mutta on sillä jo sen hinnan edestä juhlittukin. Mutta vihjeeksi puvun hankintaan - kannattaa ostaa itselleen AINAKIN tumma puku. Jos sellainen on kaapissa, ei koskaan tule estettä osallistua hienoihin akateemisiin juhlisiin. Ja samassa puvussa voi mennä sitten kaikkiin muihinkin hienoihin juhlisiin (mm. häät ja hautajaiset).

Ja fukseille vihjeeksi: tulemme jälleen tarvitsemaan fuksiapulaisia juhlisiin. Työ ei ole rankkaa, pääsee osallistumaan ja tutustumaan vuosijuhliin ilmaiseksi ja luvassa on myös kostea palkitseminen palkkiosaunassa. Kannattaa ottaa yhteyttä vaikkapa allekirjoittaneeseen tai fuksivastaavaan, jos kiinnostus herää.

Tervetuloa KoRKin 31-vuotisjuhlaan!!!

Juho Kuusinen

p.s. Kannattaa varoa, ettei sammu jo pääjuhlassa vessaan (ei omaa kokemusta).

(Toim. huom: Korkkiruuvien ilmestyessä KoRKin 31-vuotisjuhlat ovat jo onnellisesti ohitse ja ainakin allekirjoittaneella oli suunnattoman hauskaa! Ensi vuonna uudestaan!)

Helsingar fra Norge

Tai jotain sinnepäin. Samalla välitän terveisemme myös täältä Otaniemestä, missä on syksy sujunut varsin onnistuneesti. Uusia kasvoja on saatu meidänkin ympyröihin, ja kiltikselle on muutama vakioasukki muutanut lisää. Kaikki on kuten ennenkin, hyvin.

Mutta tämän jutun päätin kuitenkin omistaa ammesoutumatkalle, Norjalle. Kuten meidän jo useampi vuotiseen perinteeseen kuuluu, saimme taas tänä syksynä kasaan 16:ta urhean soutajan joukon, jonka voimin kasasimme amme-pohjaisen aluksemme ja lähdimme Norjan vesiä koestamaan. Uuvuttavan ja riemukkaan bussimatkan (sisäittää myös lautan Turku-Tukholma) jälkeen saavuimme pirteinä kuin peipposet Trondheimiin paikallisten koneteekareiden iloksi ja riemastukseksi.

Ohjelmaakin oli järjestetty, kellarikerroksen lisäksi Nøsseltin laskuvarjohyppy ja iloinen kinder-akvavit aamiainen. Lauantaina pääsimme sitten kokeilemaan lauttaamme oikein tositoimiin, showkar-luokkaan soutamaan. Menestyksemme oli taattu ainoana ulkomaisena osanottajana, minkä lisäksi meinasi koko kisan voitto lipsahtaa meille. Pahaksi onneksemme Norjalaiset koneteekkarit voittivat kuitenkin meidät viekkaudella ja vääryydellä, ja kovalla uimataidolla. Yhtä kaikki kisa oli hyvä, vaikkakin haalarit haisivatkin turskan, voihapon, kananmunien, ja kaiken muun pahanhajuisen sekoitukselle, johtuen armaidan norjalaisten kilpakumppanimme aseistuksen sivuvaikutuksista.

Päätteeksi kävimme vielä katsastamassa paikallisten SAS-hotellissa järjestettyjen sitsien tason, eipä norski-poika laula ollenkaan niin hyvin kuin suomalainen kilpakumppaninsa, mutta ihan ok-juhlat ne olivatten kuitenkin. Reissumme kovimmiksi tappioksi haalareiden lisäksi laskettiin vain muutama lauluääni, jotka Norjaan jäivät, joten melko kevyesti selvisimme tällä kertaa.

Eipä tässä tämän kummoisempia. Käykää istahtamassa ja levähtämässä Otaniemen kauneimmalla kiltahuoneella, kun satutte tästä ohi ajamaan, niin eiköhän aina jotain tekemistä järjesty.

Päätoimittaja Antti

(Kirjoittaja toimii Otaniemen Koneinsinöörikillan KoLehten päätoimittajana, toim. huom.)

Historiaa rituaalitanssin alkuvaiheilta

Jälleen on uusi opiskeluvuosi alkanut ja kuten aina - uusi vuosi tuo uudet kujeet. Bailatessani Tampereen eri kolkissa on välillä tapahtunut kummia: yht'äkkiä joukko raavaita mieshenkilöitä riisuu ylävartalonsa paljaaksi ja alkaa hillittömästi hyppiä ja pomppia musiikin tahtiin. Kyllä.. kappaleena toki on RIIDANKYLVÄJÄ, tämä koneilaisten omaksi teemakappaleekseen ottama pomputtaja.

Nuorempi polvikin (siis fuksit) ovat selkeästi lähteneet mukaan, mutta heiltä saattaa olla tämän perinteen syntyvaiheet epäselviä. Valottakaamme siis hieman.Osittain seuraava on kuulopuhetta, osittain vaktua:

Joskus vuoden -98 alkupuolella lähti joukkioita konekilloista ympäri maata kohti Lappeenrantaan yhdessä kukuilemaan. Ilrtariennoissa Tamperelaiset keksivät (kuumakin kun oli) heittää rinnuksensa paljaiksi ja vapautuneesti pomppia RIIDANKYLVÄJÄN tahtiin. Pienellä porukalla oli luultavasti hauskaa ja hubaa, koska tämä oli jäänyt mieleen hyvänä juttuna. Seuraavaksi vierailtiin Lappeenrannassa TVIK&Autek -rankalla exculla, jolloin kylän ainoan tanssilattian vallattuaan excun konelaisdelegaatio vaati DJ:tä soittamaan useasti edellämainittua biisiä. Joka kerralla (vuorotellen kun vaadittiin =useasti) revimme näyttävästi torsomme paljaiksi. Satunnaisesti jopa muutama tyttölapsi - hetken hurmoksessa- lähti mukaamme alkukantaiseen uhotanssiin.

Kyiseisen excursion jälkeen ovat mukanaolleet hemmot aina kappaleen kuullessaan alkaaneet rituaalitanssiaan harrastaa. Siispä jos jollekin on tähän asti ollut epäselvyyksiä tämän rituaalin alkutaipaleista lienee asia hieman selvempi. On toki vielä huomioitava etten tätä kirjoittaessani ole ollenkaan ottanut, joten tarkimmat yksityiskohdat valoittuvat mieleeni vasta pullon pohjalta...

Historoitsijana toimi

Osku

Jäynien yö 29.-30.9.1998

Kuten kaikki varmaan jo tietävät, Jäynien yön voittajaksi kiri Skillan joukkue, joka näytti kilpamurpaneilleen taivaan merkit myös valtakunnallisissa jäynäkisoissa Jyväskylässä 22.10. ja toi voiton hienosti Tampereelle. Seuraavassa kuitenkin raportti KoRKin joukkueen tekemisistä Hervannan Jäynien yössä. Näillä saavutuksilla joukkue sijoittui jaetulle kolmannelle sijalle kolmijoukkueisessa kisassa. Hienoa, pojat! ☺

Esitehtävät:

I-II Huhu+verkossa reikä: Laitoimme nyyssihin ryhmiin tut.lake, tut.liekki ja manse.juoru oheisen nyyssin ja odottelemme vastauksia... Liitteenä alkuperäinen nyyssi ja ainakin yksi vastaus. Huhuna käynee myös keskustelua aiheuttanut Cupolan ikärajakysymys, joka minua kovin ihmetyttää, sillä kyseessä oli mielestämme selvä huumorinyysi. Jotkut vain eivät lue allekirjoituksia huolella

III Sosiaalinen integraatio: Oheinen tiedote saapuu Kopo-vastaava Honey Joyhillille...

Koska tuomaristo oli n. klo 21.50 syvästi pettynyt siihenastiseen toimintaamme päätimme parantaa tahtiamme. Päätimme tehdä 25 25-aiheista jäynää, jos se ei riitä, niin johan on kirosana.

Jäynät:

1. Sähkötalo eristettiin säteilyvaaran vuoksi nauhalla ja kylteillä "Säteilyvaara turva-alue 25m"
2. KoRK:n 1. puheenjohtajan komea pelipaita (nro 25) jäädytettiin Pääatalon keskimmäiseen lipputankoon (toivottavasti tulee yöpakkasia). Kaikki luennot olivat peruttu juhlallisen jäädytystilaisuuden ajaksi. Paita oli poistettu aamulla klo 9.00 mennessä
3. 25 Jakopää-lehteä lähetettiin rakkaaseen Skiltaan sisäisessä postissa, yksitellen tietenkin. Koska emme halunneet jäynätä vakseja, toimitimme lehdet itse Skillan postilaatikkoon.
4. Bommariliput: Laitoimme bommarisermeihin ilmoituksia "Tarkasta Bommarilippusi! Ainakin 25 väännettyä lippua liikkeellä. Tarkista, onko lippusi takapuoli varmasti harmaa. TerveisinExcuryhmä Latex2000".
5. Kaikkiin Konetalon 2. kerroksen luokkiin uudet numerokyltit "2525".
6. Skillan haalarit: Ilmoituksia Skillan ilmoitustaululle: "Skillan haalarit saapuneet! Toimitusvaikeuksista johtuen ensimmäisessä erässä vain 25 haalaria. Hae nopeasti omasi!"
7. Desibelirajoitus. Luennoilla suoritetaan viikon 40 aikana desibelimitauksia desibelirajoitus 25dB. Salien oviin ilmoituksia
8. Cupolan ikäraja 25 vuotta. Nyyssissä ryhmässä tut.ilmoitus. Liitteenä alkuperäinen ja vastaukset. Rafu jälkihoiti asian mallikkaasti, tosin nyyssi on nyttemmin jo poistettu.
9. Nopeusrajoitus. Konetalon ja Festian väliseen putkeen. Nopeusrajoitus 25 km/h, onnettomuuksien estämiseksi.
10. 25h Unta -opiskelijatapahtuma (vrt 24h Lunta) Ainakin tän jälkeen tarvittais, mutta seuratkaa ilmoittelua seinillä. Ohessa mainosjuliste.

11. Indecsin kopiot. Kopiokoneen kylkeen lappu. "Indecs opiskelijan asiallal uudet kopioiden hinnat:25.10. lähtien: 25p/kpl, 25mk/25kpl, yli 25 kpl:n eristä 25%:n ylennys". Ohessa hinnasto..
12. Panopiste. Ottoa-automaatin viereen Panopiste. 25mk/kerta. Käykää panemassa sydämenne kyllyydestä, sukupuolesta ei tietoa, mutta onpahan Sähköläinen.
13. 25 pientä fuksipalleroa. Fuksien joukkokuolema Konetalossa.

Jäynä 13 jäi toteuttamatta ryhmän (tässä vaiheessa Antti + J-P) mentyä nukkumaan n. klo 03.00. Valitettavasti jäimme tavoitteestamme, mutta eiköhän tässäkin tapauksessa määrä korvaa laadun.

Jälkihoitona kaikki jäyniin liittyvä tullaan poistamaan koulun ympäristöstä klo 12-15. Nyysseihin jätämme ryhmät tut.liekki, manse.juuru ja tut.huuhaa ennalleen.

Joukkue KoRK:
Antti Huttunen
Jaakko Kleemola
J-P Lehtinen
Petteri Rekimies

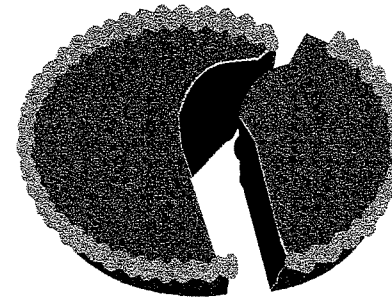
Herkullinen omenapiirakka

ainekset:	200g	voita
	3 dl	sokeria
	3	munaa
	4 dl	vehnä jauhoja
	3 tl	leivinjauhetta
	80 g	jauhettua hasselpähkinää tai mantelia
täyte:	3 tl	kanelia tai kardemummaa
	2 dl	rasvatonta, maustamatonta jogurttia
	4	isoa hapanta omenaa (750 g)
	1 rkl	kanelia
		sokeria

Ensin vaahdotetaan pehmeä voi ja sokeri. Voin saa sopivan pehmeäksi kun lämmittää sitä mikrossa n. 20 s. Sitten lisätään munat, kuivat aineet (sokeri, jauhot, leivinjauhe jauhoihin sekoitettuna, hasselpähkinä ja kaneli) ja jogurtti. Kun kaikki aineet on sekoitettu levitetään taikina pellille leivinpaperin päälle. Kuoritaan omenat ja poistetaan niistä siemenkodat. Viipaloidaan ja pannaan taikinan päälle. Ripotellaan pinnalle kanelia ja sokeria. Sen jälkeen voidaankin jo paistaa 175 asteisessa uunissa n. 35 min. Maistuu ihanalta viileän vaniljakastikkeen kanssa. Sen voi tehdä piirakan paistuksessa. Kaupasta saa valmiita pusseja joihin ei tarvitse lisätä kuin maito. Helppoa!

Terveisin

Suvi (kiltamäntä)

Kirjoittamisen vaikeus! (by Tuomo Sippus)

Kaikki varmaan, joskus kärsivät lievästä kirjoittamisen vaikeudesta, no minulle tämän Korkkiruuvi-jutun kirjoittaminen on kerta kerran jälkeen vaikeampaa. Alkavat nuo ideat loppumaan mistä kirjottaisi ja kun ei ole oikein tämä äidinkieli koskaan sujunut niin luontevasti, kuin sen tulisi, että osaisi spontaanisti kirjoittaa pikaisesti aina parinsivun esseen. Joten ratkaisin asian helposti ja ajattelin kirjoittaa siitä kuinka vaikeaa tämä kirjoittaminen minulle on. Mielestäni Aku kuvastaa aika hyvin sitä mitä minun täytyi käydä läpi ennen kuin keksin tämän idean. Eli seuraavassa, jonkun minua huomattavasti paremman piirtäjän kuvaus tästä luomisen tuskasta:

Eli lievän pään seinään takomisen jälkeen irtosi se jutunjuuri vihdoinkin. Toisaalta nyt on kyllä pää hieman pipi, eikä asiaa yhtään ole helpottaneet nämä lukuisat KoRKin järjestämät tapahtumat, joissa on ollut hauskaa aina pikkutunneille saakka. Noh näistä tapahtumista on varmaan kerrottu tämän opuksen muilla sivuilla aivan riittämiin.

Niin takaisin aiheeseen. Mitäs sitten kirjottaisi, kun nyt alkaa uhkaavasti tämä hyvin alkanut tekstin virtaus loppumaan.

Niin kirjoittamisen vaikeuksia ilmenee ainakin minulla myös muulloin kun pitäisi kirjoittaa Korkkiruuviin. Ainakin kun on noin 3 promillen humalassa, silloin ei kirjoittamisesta tahdo tulla yhtään mitään. Kirjaimista tulee tekstatessa nuolenpääkirjoitusta ja tekstin sisältö ja kieli oppi jää huomattavasti alle ekaluokkalaistenen. ☺ Noh nyt en kylläkään ole humaltuneessa tilassa, noh ehkä humaltuneessa mielentilassa.

Toinen missä ilmenee suuria kirjoittamisen vaikeuksia ovat tentit ja erityisesti silloin kun ei tiedä vastausta, paitsi jos sillä hetkellä on erittäin leikkimielisellä tuulella ja tulee kirjoitettua Lassi ja Leevi-tyyppinen pikku satu vastaukseksi ja tentintarkastajan riemuksi. No irtosihan sillä peräti 2 pistettä Tuotantotarkastajien tentissä. Toisaalta näissä tenteissä voi mennä myös täysin lukkoon, eli jos pyydetään vastaamaan hyvin jäsenellyillä noin 0,5 sivunmittaisilla vastauksilla ja mielestäsi oikea vastaus on vain lauseen mittainen, niin miten siinä nyt voi venyttää oikeaoppisesti sitä lausetta ilman fonttikoon kasvatus sen puolen sivun mittaiseksi – Ei mitenkään! Paitsi ehkä juristit ja patentinhakijat pystyvät siihen.

Yhdestä asiasta minä olen erityisen iloinen, että meidän koulussa ei tarvitse vastata tenttien essee-kysymyksiin samalla tavalla kuin meidän lukiossa piti eli kaunolla kirjoitettua hyvää suomea, jonka tuli olla virheetöntä ja kieliopillisesti oikein. Siis t:n viivojen puuttumisesta ja oitta-hommeleista tuli punakynää ainakin joiltakin opettajilta ja tietysti mitä enemmän punakynää niin sitä huonompi numero luonnollisesti. Luojan kiitos, että pilkkuvirheistä ei rokotettu muuten en olisi koskaan tämän koulun käytäviä tallannut. Tietysti jos se pilkkuvirhe sattui laskuun niin sitten se haittasi aikapahasti.

Toisaalta nyt vasta asiaani mietittyäni tarkemmin onko juuri tämä äidinkielen osaamattomuuteni johdattanut minut tänne TTKK:lle ja myös muut minun hengenheimolaiset, jotka eivät oikein tätä oikein kirjoitusta hallitse. Olen nimittäin osastoneuvostossa istuessani ja lueskellessani diplomitoiden arvosteluja havainnut, että siellä on yhtenä arvostelukohtana kieliasu ja yleensä kaikissa suomeksi kirjoitetuissa diplomitoissa on pieniä "keilvirheitä" kuten eräs professori asian ilmaisi yhden diplomityön kohdalla. ☺

Noh eikö tässä ole riittäviin aatoksellista paasausta näitten hauskanpito juttujen keskelle. Onnittelut sille, joka on jaksanut lukea tänne asti. Ja varmasti liityt kohta siihen joukkoon, joka kannattaa äidinkielen opetuksen aloittamista korkeakoulun kielikeskuksessa ja pakollista kielellisen kypsytyksen osoitusta ennen diplomityön hyväksymistä, kuten Otaniemeläiset opiskelijat osoittavat ennen valmistumistaan.

Hauskoja opiskeluhetkiä talven tummuvina iltoina.

Rahastonhoitajanne & osastoneuvo-hallopedinne

KoRKin hallituksen kesätapaaminen tuolla jossain 11.-12.7.1998

Varhain lauantaiaamuna tuolloin heinäkuussa havahduin ovikellon epämiellyttävään ääneen ja tajusin, että se tuskin lupasi minulle kiireettömiä hetkiä aamiaisen ääressä. Oven takana seisoivat naapurin iso paha setä Timppa ja totesi, että muut odottavat valmiina autossa. Onneksi olin jo melkein valmis, sillä olinhan toki herännyt ajoissa ja käynyt suihkussa, mutta ilmeisesti ne pikaiset mä-lepään-ihan-vaan-hetken –kauneusunet olivat päässeet hieman venähtämään (luultavasti tarpeesta ☺). Autossa alkoi tunnelma nousta sitä mukaa, kun lähestyttiin Vammalan Alkoa, ja sen hyllyihin ilmeistyikin huomattava lovi meidän käyntimme johdosta. Sivistyneiden vanhempien sivistyneenä(?) jälkikasvuna ei omatuntoni sallinut minun korkata niin varhain aamulla, joten ajattelin odottaa kello yhteentoista saakka (kyllä kai sivistyneet ihmiset jo siihen aikaan siemailevat?!). Jano kävi kuitenkin ylivoimaiseksi ja kysytyäni pojilta luvan, sain aloittaa akateemisen vartin etuajassa. Loppumatka sujuikin sitten leppoisissa tunnelmissa.

Perillä Laitilan Osuuspankin kesäpaikassa jossain länsirannikolla meitä oli vastassa isäntämme Janne (eli se Nymanin poika). Meidän autolastillisemme majoittautui pihalle aittaan, mikä myöhemmin osoittautui loistavaksi valinnaksi. Ensimmäiseksi silmiimme osui tietysti uljas tenniskenttä saunan takana ja löytyipä nukkuma-aitastamme myös mailoja ja kolme palloa. Eiku pelaamaan! Saman tien kyllä jouduin toteamaan, ettei tennis välttämättä ollut vahvin lajini, sillä aidattu kenttä ei oikein tahtonut riittää lyönneilleni. Rangaistukseksi sainkin sitten etsiä niitä kolmea arvokasta palloa nokkospusikosta sortsit jalassa. Opinpahan lyömään vähän vähemmällä raivolla.

Rankan pelin jälkeen maistuihin jo kylmä juoma ja lämmin ruoka, jonka jouduimme valittavasti itse valmistamaan johtuen paikan huonosta palvelusta... Ruoka oli luonnollisesti hyvää ja sitä oli riittävästi, jopa niinkin paljon, että pelkkä ruumillisen liikunnan ajattelemisen sai hien nousemaan otsalle. Mutta olin väärässä luullessani, ettei minun tarvitsisi enää pelata tennistä.

Ruokailun jälkeen keskustelimme kaikenlaisesta KoRKin tulevasta toiminnasta ja siitä, miten saisimme tulevat fuksit viihtymään. Teimme myös periaatepäätöksen siitä, että kaikki koneen tutorit ovat kaljuja, kun fuksit tulevat. Jollain ihmeellä minutkin saatiin lupautumaan mukaan moiseen hullutukseen ja syksyn tullen sainkin pakoilla partakonetta. Mutta kuten huomaatte, olen saanut pitää vähäiset haiveneni. Toinen periaatepäätös oli myydä kanttorimme Sähkökillalle rangaistuksena siitä, ettei hän ilmaantunut paikalle. Tosin rahallinen hyöty olisi ollut niin sääliittävän vähäinen, että näkyy se kanttori edelleenkin roikkuvan messissä. Toisenlaista kiivasta keskustelua aiheutti illan MM-jalkapallon pronssiottelu. Erimielisyyksiä ei suinkaan aiheuttanut voittajan veikkaus, vaan se, kuuluuko ko. ottelun seuraaminen KoRKin kesätapaamisen viralliseen ohjelmaan. Toisten mielestä se oli epäsosiaalista ja pilasi juhlan tunnelman, kun taas meidän enemmän tai vähemmän fanaattisten jalkapallofanien mielestä se oli hyvinkin sosiaalista ja lisäsi yhteenkuuluvuuden tunnetta (varsinkin, kun Kroatia voitti!).

Keskustelu ylti niin kiivaksi, että meinasi televisio lentää mereen ja muutenkin tulla ruumiita. Lopputuloksena TV:n antenni pilotettiin ja rauha palasi maahan. (Onneksi antenni löytyi ennen seuraavan päivän formulakisaa!) Ja hallitus on edelleen kasassa ja sovussa.

Toki ohjelmaan kuului myös saunomista ja uimista hyytävän kylmässä meressä. Ja saunomisen välissä otettiin taas hikeä pelaamalla tennistä. Sateen sattuessa tosin heitettiin turhat (=kaikki) vaatteet pois, joten kyllä naapureilla oli ihmettelemistä. Suunnittelimme myös Radiolinjalle lisää TV-mainoksia. "Taas ne pelaa sitä sekonelinpeliä. Ja nyt niillä on alastomat pallopojatkin." Onneksi kellään ei ollut kameraa mukana.

Reipas urheilu sai tietysti nälän taas kasvamaan ja ahkera kiltaemäntämme paistoi meille muurinpohja lettuja. Tosin hän nautti koko ajan lisää ohrajuomaa ja letut eivät meinanneet pysyä lautasilla. Samalla kiltaemännän suu myös kävi kiivasti ja jutut alkoivat olla sitä luokkaa, että yleinen mielipide oli hiljentää hänet hinnalla millä hyvänsä. Pelastin tilanteen yksinkertaisella "käydään yhdessä vessassa ja mennään sitten nukkumaan" –harhautuksella, jonka ansiosta sain runsaasti päänsilityksiä. Sen jälkeen alkoikin itse kukin väsähtää ja siirryimme makuutiloihin. Poikien iloksi lauloin heille tuutulauluja, mutta jostain syystä en saanutkaan enää päänsilityksiä, vaan loputonta vittuilua. Vihdoin tuli Nukku-Matti ja pelasti meidät kaikki.

Aamulla kömpiessäni ulos aitasta ihmettelin, miksi pihanurmikko on täynnä pieniä myttyjä. Sitten huomasin, että nämä mytyt elivät (juuri ja juuri). Selityksenä oli, että päärakennuksessa oli tuskaisen kuuma ja miljoonittain hyttysiä, joten kansa oli päättänyt paeta pihalle. Täynnä myötätuntoa kerroin heille, että aitassa oli ollut mukavan viileätä eikä hyttysen hyttystä. Myöhemmin iltapäivällä formulakisojen jälkeen pistettiin paikat kuntoon ja ryhdyttiin arpomaan, ketkä ajaa autoa. Mukana matkassa oli myös kertakäyttöinen alkometri, jota testattiin, mutta sen toimivuus jäi epäilyttämään, kun mitään värjäytymistä ei tapahtunut (se siis tarkoitti, ettei veressä ole yhtään alkamahoolia). Kaikki selvisivät onnellisesti kotiin ja taas kerran meillä oli niin hauskaa, mistä suuri kiitos Jannelle, joka tapaamisen järjesti.

Kaisa Airas

Ajatuksia viiden vuoden opiskeluoikeudesta

Kuluvan vuoden syyskuussa luovutti Opetusministeriön yliopisto-opintojen tehostamista tutkinut työryhmä muistionsa opetusministeri Olli-Pekka Heinoselle. Muutamia kohdat muistiossa ovat herättäneet vilkasta keskustelua ja ankaraa kritiikkiä yliopisto- ja korkeakoulumaailmassa, eikä suotta. Jos et ole vielä ko. muistiota käsiisi saanut, käy ihmeessä tutustumassa ainakin sen lyhennelmään Opetusministeriön kotisivulla osoitteessa <http://www.minedu.fi/tiy/opinnot.htm>. Koko muistio on luettavissa osoitteessa <http://www.minedu.fi/julkaisut/15trmuistio.html>.

Eniten keskustelua on aikaansaanut kohta, jossa työryhmä ehdottaa yliopisto-opiskelijoille viiden vuoden aikarajaa opiskeluiden loppuun saattamiseksi. Samassa yhteydessä mainitaan myös, että "korkeakoulututkintojen vaatimuksia olisi tarkistettava siten, että tutkinnon suorittamiseen ei opiskelijalta vaadittaisi kohtuutonta työpanosta". Ei tarvitse olla kovin kekseliäs oivaltaakseen, että tämä "tarkistus" tarkoittaa nimenomaan vaatimusten alentamista, jotta yhä kasvavat opiskelijamäärät (jotka luonnollisesti sisältävät myös yhä heikompaakin opiskelija-ainesta) selviytyisivät tutkinnostaan vaaditussa viidessä vuodessa. Väkisinkin tulee mieleen, että missä enää on ylemmän korkeakoulututkinnon ja ammattikorkeakoulututkinnon ero, jos jälkimmäisenkin suorittamiseen kuluu neljä vuotta?

Mikäli viiden vuoden opiskeluoikeuden taka-ajatuksena on saada nopeasti paljon valmistuneita työelämään, suosittelisin ratkaisuksi jo olemassa olevien ammatti-korkeakoulujen sisäänottojen kasvattamista, jolloin tarvittava koulutettu työvoima saataisiin sieltä. Korkeakoulujen ja yliopistojen sisäänottoa voitaisiin vastaavasti rajusti vähentää, jotta akateeminen taso pysyisi selkeästi erillään ammatti(korkeakoulutasosta). Samalla akateemista koulutusta pitäisi kehittää entistä vaativampaan suuntaan, vaikka se sitten merkitsisi valmistusaikojen pitenemistä entisestään.

Opiskeluajan lyhentämistä on perusteltu mm. työmarkkinoiden tarpeella saada nopeasti korkeakoulutettua työvoimaa. Minun on vaikea kuvitella, miten työnantajat hyötyisivät lyhennetystä opiskeluajasta, joka väistämättä johtaisi koulutuksen yksipuolistumiseen ja tutkintovaatimusten heikentymiseen. Ainakin teknisellä alalla suurin osa opiskelijoista tekee alan töitä jo opiskelunsa ohella, joskus kauankin ennen valmistumista. Luulisi, että työnantajat ovat vain riemuissaan mahdollisuudesta pitää listoillaan nuoria, innokkaita työntekijöitä, jotka jatkuvasti oppivat alasta lisää koulun penkillä ja vaativat lisäksi vähemmän palkkaa, kuin jo valmistuneet. Opiskelijoille itselleenkin työssäkäyntimahdollisuudesta on valtava hyöty sekä kokemuksen hankkimisen, että toimeentulon varmistamisen muodossa. Viiden vuoden opiskeluoikeuden tullessa voimaan ei opiskelijoilla olisi käytännössä enää mitään mahdollisuuksia käydä töissä opintojen ohessa.

Säästösyistä opiskeluoikeutta ei juurikaan kannata rajoittaa, vaikka epäilemättä raha yksi syy onkin. Nykyinen 55 kuukauden opintotukiraja pitää huolen siitä, että yhteiskunnan varoilla vuositolulla lorviminen ei onnistu. Jos taas lasketaan opetuksen vaatimia resursseja, on tietenkin selvää, ettei koulussa kirjoilla roikkuva, vapaa- ja opiskeluaikansa esim. kiltahommissa viettävä ihminen kuluta opetusresursseja kuin murto-osan siitä, mitä kokopäivätoimisesti luennoilla, harjoituksissa ja tenteissä käyvä. Ikävä kyllä nykyisissä tilastoissa kulut opiskelijaa kohden lasketaan väärin ja oletetaan, että jokainen koulussa kirjoilla oleva kuluttaa opetusresursseja yhtä paljon. Tällä virheellisellä laskutavalla

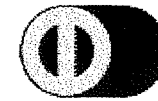
saadaan tulos, jonka mukaan kymmenen vuotta opiskeluihinsa käyttävä kuluttaa resursseja tuplasti viidessä vuodessa valmistuvaa enemmän, vaikka he tosielämässä kuluttaisivat niitä täsmälleen yhtä paljon.

Opiskeluvoikeuden rajoittamista vastaan löytyy paljon taloudellisia ja ns. järkisyitä, mutta myös inhimilliset näkökannat pitää ottaa huomioon. Nykyään opiskelija ei läheskään aina ole 18-25 -vuotias suoraan lukiosta kokopäiväiseen opiskeluun siirtynyt ihminen, vaan opiskelijoita on monen ikäisiä ja monissa erilaisissa elämäntilanteissa. Itse en ainakaan tahtoisi lähteä rajoittamaan 40-vuotiaan työssäkäyvän insinöörin mahdollisuutta opiskella itselleen pikkuhiljaa työnsä ohessa diplomi-insinöörin tutkinto, jonka avulla kenties onnistuu yleneminen tai ainakin työpaikan pitäminen alati kiristyvässä kilpailussa. En myöskään pitäisi kovin tavoiteltavana sitä, että nuori äiti tai isä ei voisi kotona lapsenhoidon ohessa käydä luennoilla ja tenteissä saadakseen opintonsa hitaasti, mutta varmasti päätökseen. Yksi lukunsa on myös kilta-, kerho- ja ylioppilaskuntatoiminta, minkä hoitamiseen ei täysin kokopäiväisesti opiskelevalla riitä aikaa, mutta millä kuitenkin (ainakin allekirjoittaneen mielestä) on oleellisen tärkeä osa opiskelijoiden sosiaalisen elämän ja harrastusten ylläpitämisessä. Edellä mainittujen lisäksi on varmasti monia muitakin elämäntapoja ja -tilanteita, joissa ei kerta kaikkiaan ole mahdollista opiskella täyspäiväisesti. Olisiko eettisesti oikein sallia ylemmän korkeakoulututkinnon hankkiminen vain tiukkaan opiskeluaikatauluun sopeutuville?

Jos tietyt kohdat Opetusministeriön työryhmän ehdotuksessa saivat sinunkin veresi kuohahtamaan tai selkäpiitäsi karmimaan, kuten kävi allekirjoittaneelle, lähde ihmeessä mukaan kampanjoimaan esitystä vastaan. Tutustu asiaan vaikkapa käviesemällä F5-opiskelijaliikkeen kotisivulla osoitteessa <http://www.freespeech.org/f5/>, jossa muistion ruotimisen lisäksi on esillä viimeisimmät uutiset aiheesta. Helpon voit tukea akateemisen vapauden säilyttämistä liittämällä kotisivullesi F5-bannerin, jonka avulla ainakin kaikkien sinun kotisivullasi kävijöiden tietoisuus asiasta lisääntyy. Ohjeet bannerin lisäämiseksi löytyvät yllä mainitulta sivulta. Muista, että vastuu tulevaisuudesta on meillä kaikilla!

Soile Lehtinen

Teekkari!

*Diners Club
International*

- Hae nyt itsellesi Diners Club - kortti opiskelijaeduilla
- Ensimmäinen vuosi ilman jäsenmaksua (norm.295 mk)
- Toisen vuoden jäsenmaksusta 50 % alennus
- Tarvitset vain 80 opintoviikkoa
- Ei tulorajaa (norm. 125.000 mk)
- Saat Diners Clubin sisältämän matkavakuutuksen
- Saat korotonta maksuaikaa jopa 40 päivää

Diners Club Finland Oy
Postiosoite: 00036 Diners Club
Puh: 09-693991
Fax: 09-69399399

TTKK:lla opiskelijakorttiasiamies
Sami Maala 040-738 58 07

